ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1970

Vyhlásené: 30.06.1970 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

67

VYHLÁŠKA

ministra zahraničných vecí

z 23. júna 1970

o Zmluve o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík

Dňa 6. mája 1970 bola v Prahe podpísaná Zmluva o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík. So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Moskve dňa 9. júna 1970. Podľa svojho článku 13 nadobudla Zmluva platnosť dňa 9. júna 1970. České znenie Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister: Ing. Marko v. r.

ZMLUVA o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík

Československá socialistická republika a Zväz sovietskych socialistických republík,

potvrdzujúc vernosť cieľom a zásadám československo-sovietskej Zmluvy o priateľstve, vzájomnej pomoci a povojnovej spolupráci, uzavretej dňa 12. decembra 1943 a predĺženej dňa 27. novembra 1963, ktorá zohrala historickú úlohu v rozvoji priateľských vzťahov medzi národmi obidvoch štátov a položila trvalé základy pre ďalšie upevnenie bratského priateľstva a všestrannej spolupráce medzi nimi,

súc hlboko presvedčené, že nerozborné priateľstvo medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík, spečatené v spoločnom boji proti fašizmu a ďalej prehĺbené v rokoch výstavby socializmu a komunizmu, ako aj bratská vzájomná pomoc a všestranná spolupráca, založené na učení marxizmu-leninizmu, neochvejných zásadách socialistického internacionalizmu, zodpovedajú životným záujmom národov obidvoch krajín a celého socialistického spoločenstva,

potvrdzujúc, že podpora, upevňovanie a ochrana socialistických vymožeností, ktoré sa dosiahli hrdinským úsilím a obetavou prácou ľudu každej krajiny, sú spoločnou internacionálnou povinnosťou socialistických krajín,

súc rozhodnuté neustále dôsledne posilňovať jednotu a zomknutosť všetkých krajín socialistického spoločenstva spočívajúcu na totožnosti spoločenského zriadenia a konečných cieľov,

vyjadrujúc rozhodnú vôľu neochvejne dodržiavať záväzky vyplývajúce z Varšavskej zmluvy o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci zo dňa 14. mája 1955,

konštatujúc, že hospodárska spolupráca medzi obidvoma štátmi prispieva k ich rozvoju i k ďalšiemu zdokonaľovaniu medzinárodnej socialistickej deľby práce a k socialistickej ekonomickej integrácii v rámci Rady vzájomnej hospodárskej pomoci,

vyjadrujúc pevné odhodlanie napomáhať upevnenie mieru a bezpečnosti v Európe i na celom svete, účinne čeliť imperializmu, revanšizmu a militarizmu,

riadiac sa cieľmi a zásadami Charty Organizácie spojených národov,

berúc do úvahy výsledky, ktoré obidve krajiny dosiahli pri budovaní socializmu a komunizmu, súčasný stav a možnosti ďalšieho rozvoja všestrannej spolupráce, ako aj zmeny, ku ktorým došlo v Európe a vo svete po uzavretí Zmluvy zo dňa 12. decembra 1943, dohodli sa na tomto:

Článok 1

Vysoké zmluvné strany budú v súlade so zásadami socialistického internacionalizmu aj naďalej upevňovať večné, nerozborné priateľstvo medzi národmi Československej socialistickej republiky a Zväzu sovietskych socialistických republík, rozvíjať všestrannú spoluprácu medzi obidvoma štátmi a poskytovať si vzájomne bratskú pomoc a podporu, konajúc na základe vzájomného dodržiavania štátnej zvrchovanosti a nezávislosti, rovnoprávnosti a nezasahovania do vnútorných záležitostí.

Článok 2

Vysoké zmluvné strany, vychádzajúc zo zásad priateľskej vzájomnej pomoci a medzinárodnej socialistickej deľby práce, budú ďalej rozvíjať a prehlbovať vzájomne výhodnú dvojstrannú i mnohostrannú hospodársku a vedecko-technickú spoluprácu s cieľom rozvoja národného

hospodárstva, dosiahnutia čo najvyššej vedecko-technickej úrovne a efektívnosti spoločenskej výroby, ako aj zvyšovania hmotného blahobytu pracujúcich svojich krajín.
Strany budú prispievať k ďalšiemu rozvoju hospodárskych stykov a spolupráce, ako aj socialistickej ekonomickej integrácie členských krajín Rady vzájomnej hospodárskej pomoci.

Článok 3

Vysoké zmluvné strany budú aj naďalej rozvíjať a rozširovať spoluprácu medzi obidvoma krajinami v oblasti vedy a kultúry, školstva, literatúry a umenia, tlače, rozhlasu, filmu, televízie, zdravotníctva, turistiky, telesnej výchovy a v iných oblastiach.

Článok 4

Vysoké zmluvné strany budú napomáhať ďalšie rozširovanie spolupráce a priamych stykov medzi orgánmi štátnej moci a medzi spoločenskými organizáciami pracujúcich za účelom hlbšieho vzájomného poznávania a zbližovania národov obidvoch štátov.

Článok 5

Vysoké zmluvné strany, vyjadrujúc neochvejnú a rozhodnú vôľu ďalej pokračovať v budovaní socializmu a komunizmu, budú podnikať nevyhnutné opatrenia na ochranu socialistických vymožeností ľudu, bezpečnosti a nezávislosti obidvoch krajín, usilovať sa o rozvoj všestranných stykov medzi štátmi socialistického spoločenstva a konať v duchu upevňovania ich jednoty, priateľstva a bratstva.

Článok 6

Vysoké zmluvné strany konštatujú, že k Mníchovskej dohode zo dňa 29. septembra 1938 došlo pod hrozbou útočnej vojny a použitia sily proti Československu, že bola súčasťou zločinného sprisahania nacistického Nemecka proti mieru a hrubým porušením základných pravidiel medzinárodného práva a že je preto od samého počiatku neplatná so všetkými z toho vyplývajúcimi dôsledkami.

Článok 7

Vysoké zmluvné strany, dôsledne uskutočňujúc politiku mierového spolunažívania štátov s rôznym spoločenským zriadením, vynaložia všetko úsilie na obranu svetového mieru a bezpečnosti národov pred úkladmi agresívnych síl imperializmu a reakcie, na zmiernenie medzinárodného napätia, zastavenie pretekov v zbrojení a dosiahnutie všeobecného a úplného odzbrojenia, na konečné odstránenie kolonializmu vo všetkých jeho formách a prejavoch a poskytnú podporu krajinám, ktoré sa oslobodili z koloniálneho područia a nastúpili cestu upevňovania svojej národnej nezávislosti a zvrchovanosti.

Článok 8

Vysoké zmluvné strany budú sa spoločne usilovať o zlepšenie situácie a zabezpečenie mieru v Európe, upevnenie a rozvíjanie spolupráce medzi európskymi štátmi, nastolenie dobrých vzájomných vzťahov medzi nimi a vytvorenie účinného systému európskej bezpečnosti na základe kolektívneho snaženia európskych štátov.

Článok 9

Vysoké zmluvné strany vyhlasujú, že jedným z hlavných predpokladov zabezpečenia európskej bezpečnosti je nedotknuteľnosť štátnych hraníc v Európe, ako sa vytvorili po druhej svetovej vojne. Vyjadrujú svoje pevné odhodlanie spoločne s ostatnými členskými štátmi Varšavskej zmluvy o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci zo dňa 14. mája 1955 a v súlade s ňou zabezpečovať

nedotknuteľnosť hraníc členských štátov tejto zmluvy a robiť všetky nevyhnutné opatrenia na zabránenie agresie akýchkoľvek síl militarizmu a revanšizmu a na odrazenie útočníka.

Článok 10

V prípade ozbrojeného útoku proti jednej z Vysokých zmluvných strán zo strany ktoréhokoľvek štátu alebo skupiny štátov, bude to druhá zmluvná strana považovať za útok aj proti sebe a okamžite jej poskytne všetku pomoc včítane vojenskej a tiež podporu všetkými prostriedkami, ktoré má k dispozícii, uplatňujúc tak právo na individuálnu alebo kolektívnu sebaobranu podľa článku 51 Charty Organizácie spojených národov.
O opatreniach urobených na základe tohto článku upovedomia Vysoké zmluvné strany ihneď Radu bezpečnosti Organizácie spojených národov a budú postupovať podľa ustanovení Charty Organizácie spojených národov.

Článok 11

Vysoké zmluvné strany sa budú vzájomne informovať a radiť o všetkých dôležitých medzinárodných otázkach dotýkajúcich sa ich záujmov a vo svojej činnosti budú vychádzať zo spoločného postoja dohodnutého v súlade so záujmami obidvoch štátov.

Článok 12

Vysoké zmluvné strany vyhlasujú, že ich záväzky vyplývajúce z platných medzinárodných zmlúv nie sú v rozpore s ustanoveniami tejto zmluvy.

Článok 13

Táto zmluva podlieha ratifikácii a nadobudne platnosť dňom výmeny ratifikačných listín, ktorá sa uskutoční v Moskve v čo najkratšom čase.

Článok 14

Zmluva sa uzaviera na dobu dvadsať rokov a bude sa predlžovať vždy o ďalších päť rokov, pokiaľ ju žiadna z Vysokých zmluvných strán nevypovie dvanásť mesiacov pred uplynutím príslušného obdobia.
Dané v Prahe dňa 6. mája 1970 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a ruskom jazyku, pričom obidve znenia majú rovnakú platnosť.

Za Československú socialistickú republiku:

G. Husák v. r.

L. Štrougal v. r.

Za Zväz sovietskych socialistických republík:

L. Brežnev v. r.

A. Kosygin v. r.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.